

[Hanns Reintoft.]

kår. Netop når man lever på eksistensminimum, bliver stramningen forfærdelig hård, fordi så stor en del af pengene går til de helt nødvendige forbrugsgoder; vi ved jo, at ca. 40 pct. går til den helt enkle daglige kost og nogle af de udgifter, der kommer hver eneste dag.

Jeg synes i det hele taget snart tiden er inde med de mange forskellige beregninger til, at socialministeren kom med en virkelig dybtgående undersøgelse både af pensionisternes eksistensvilkår og af deres forbrugsmønster, for jeg tror, pensionen efterhånden er så ringe, at vi vil se et meget u hensigtsmæssigt forbrugsmønster, der både er usundt og helbredsmæssigt ikke, som det skal være.

Selvfølgelig vil vi også støtte, at pensionistægteparrene får en yderligere forhøjelse til januar 1977, men vi vil meget skarpt kritisere, at de ikke som foreslået får den noget før. De kan faktisk ikke vente, og ægtefælleberegningen er i forvejen en grov urimelighed, som burde tages op til revision meget snart. Pensionisterne klager jo reelt selv ganske voldsomt, og jeg synes heller ikke, vi kan tillade os at sidde disse praktiske, reelle klager overhørig. Det er en beskeden generation, og når de i så høj grad gør opmærksom på, at det nu er for svært at klare, synes jeg, politikerne må åbne ørerne for det. Der er sagt så mange pæne ord — og det gjorde hr. Peter Holst også igen i dag — men det er, ligesom der aldrig er vilje, når pengene skal bevilges.

Med hensyn til forslaget om invalidepension ser jeg, at der ikke skal forhøjes i invaliditetsbeløb og erhvervsudygtighedsbeløb. Jeg vil meget gerne høre ministerens begrundelse herfor, for det er jo en fremgangsmåde, der faktisk udjævner skellene mellem folkepensionen og de højere invalidepensionssatser. Det kan der argumenteres for, men jeg vil meget gerne høre, hvilken argumentation der foreligger; socialministeren er jo ekspert i at slynge tal ud. Det skete også sidst vi behandlede pensionslovgivningen, hvor man faktisk ikke kunne redegøre for hensigten og motiverne.

Hvad angår forhøjelserne af taksterne i bistandsloven, er vi også enige, men jeg er meget bekymret for, hvordan kommunerne skal få råd til det. Nu er det kedeligt, social-

ministeren ikke er her, for jeg har set, at kommunerne i Københavns amt allerede har delt den forbigående hjælps satser op i 3 satser, en H-sats, en M-sats og en L-sats. L-satsen er lige så lav som den varige hjælp, og man har tænkt sig allerede at overføre nogle af dem, der var berettiget til forbigående hjælp, til en sats, der svarer til den varige hjælp. Hvis man så pålægger kommunerne yderligere byrder, frygter jeg, at endnu flere bliver ført over til denne såkaldte — og antagelig diskutabelt lovlige — L-sats. Jeg vil gerne have et klart svar på, hvordan man vil imødegå det, for de forhøjelser, der kommer nu, er jo ikke altid lagt inden for kommunernes budgettering

Arnfast (CD):

Jeg skal ganske kort bekræfte, at centrumdemokraterne vil stemme for disse lovfor-slag.

Albertsen (S):

Hr. Peter Holst stillede et spørgsmål til mig, og det vil jeg gerne lige uddybe og forsøge at besvare. Hr. Peter Holst sammenligner det, jeg har sagt her i dag med hensyn til beskatning af pensionerne, med den pas-sage i ministerens fremsættelsestale, som refererer til det samme. Jeg mener ikke, at vedtagelsen af det, der her er forelagt, på nogen som helst måde bør forhindre, at lovgivningen om fritagelse af pensionerne bliver en kendsgerning, og jeg mener, at den karakteristisk, som hr. Jørgen Junior har givet af det, er ganske forfejlet. Jeg mener fortsat, at princippet om at ophæve beskatningen af pensionerne er rigtigt. Så kan man selvfølgelig altid diskutere, hvor mange kroner og øre pensionerne skal omfatte, og dér er det muligt ikke alle her i salen har samme opfattelse, men det er klart, det også må indebære reelle forbedringer, når der bliver tale om noget sådant.

Det er hændt nogle gange, jeg er blevet skældt voldsomt ud under diskussioner om skævheden, men de tal, vi har fået i socialudvalget, bekræfter jo, at der er tale om en udvikling i de sidste 4-5 år, som nævnt af fru Ebba Strange, som har været så voldsom, at det er rimeligt med denne lille retfærdighedshandling, som den ene paragraf indebærer.

Det, som blev fremført fra fremskridts-